

من پیشنهادم این است که کشورهای اسلامی مخصوصاً کشورهای همسایه باید حمایت کنند و حکومت افغانستان را به رسمیت بشناسند تا ما علیه غرب یکپارچه شویم

در زمان معاهده امنیتی افغانستان و امریکا نام شما به دلیل مخالفت‌های شما خیلی به گوش می‌رسید. آن معاهده دقیقاً چه چیزی را به مردم افغانستان تحمیل می‌کرد و چه سود و منفعتی برای کشور امریکا داشت که برایش هزینه می‌کرد و تاب مخالفانش را نداشت؟

شما در جریان هستید که متأسفانه دو معاهده در افغانستان امضا شد، یک معاهده استراتژیک در زمان آقای کرزای بود که وقتی به مجلس آمد، ما بشدت مخالفت کردیم. متأسفانه توانمندی ما ضعیف بود و بالاخره از مجلس رأی گرفت. نحوه رأی‌گیری در مجلس افغانستان اعمال نفوذ حکومت یا امریکایی‌ها بود.

برای ما مثال بزنید چطور اعمال نفوذ می‌شد؟

تطمیع و تهدید! بالاخره پیمان استراتژیک تصویب شد و در ادامه آن هم متأسفانه آقای اشرف غنی آمد و پیمان امنیتی را امضا کرد. البته در آخر آقای کرزای مخالفت خود را با پیمان امنیتی اعلام کرد و گفت که این پیمان به سود افغانستان نیست، ولی مخالفت چندان تأثیری نگذاشت و هر دو پیمان امضا شد. یکی از ماده‌های پیمان امنیتی این بود که: «اگر امریکایی در افغانستان جنایتی بکند، افغانستان صلاحیت محاکمه او را ندارد و محکمه باید در واشنگتن منتقل شود و در آنجا محکمه شود.» و یکی از امریکایی‌ها در ولایت قندهار ۱۶ نفر از افغانستانی‌های بی‌گناه را به شهادت رساند، وقتی که به امریکا برای محاکمه رفت به او جزای تأدیبی دادند!

موضوع دوم این بود که استقلال افغانستان در آن معاهده کاملاً منتفی بود! امریکایی‌ها به زور B۵۲ و موشک‌های کروز در افغانستان آمدند ولی می‌خواستند با این دو پیمان به اینها مشروعیت بین‌المللی بدهند، به دنیا نشان دهند که ما اشغالگر نیستیم و به خواست مردم افغانستان در اینجا حضور داریم. الحمدلله ما به تطمیع و تهدید تن ندادیم و مبارزه خود را ادامه دادیم حتی به حدی رسید که دنیا متقاعد شد که امریکا با اعمال زور و فشار می‌خواهد در افغانستان بماند اما مجلس نمایندگان نمی‌خواهد. اما بعدش در روزهای آخری که پیمان در حال رأی گرفتن بود، فضا متأسفانه دگرگون شد!

آقای کرزای چطور موافق این معاهده بودند؟

در ابتدا که اوباما رئیس‌جمهور امریکا بود، کرزای میانه خوبی با امریکایی‌ها داشت اما بعداً رابطه‌شان خراب شد. آقای کرزای اصرار می‌کرد که پیمان استراتژیک باید در مجلس نمایندگان رأی بیاورد. یکی از روزها من را خواست. فکر می‌کردم شاید من فقط تنها دعوت شده‌ام. رفتم آنجا و حدود ۱۳-۱۲ نفر